

mine Tanter — men den Bestemmelse, der indeholdes i § 2, forekommer det mig, at man nok kunde enes om. Jeg tror heller ikke, det vil gaa an at udelukke Spaan, som det ærede Medlem yttrede, det er jo nu en Gang blevet traditionelt og slaet fast, at Spaan regnes til det Tæftemateriale, som afgiver, hvad man kalder fast Tag, selv om det maa siges at være det mindst hensigtsmæssige i saa Henseende af de forskjellige Materialer, man har. — Hvad § 5 angaar, har det været mig tilfredsstillende at høre, at det ogsaa her synes, som om de Fleste af de Talere, der have havt Ordet, have været af den Mening, at det vilde være rigtigt at skride ind mod Benyttelsen af disse snævre Skorstene for Fremtiden. Skulde der være Smaating at ændre med Hensyn til de Dimensioner, der angives i første Stykke af § 5, vil man vel nok kunne enes derom. Da det er et rigtigt Princip, der sikkert vil være af stor Nytte i Henseende til at forebygge Ildbrande, vil det være godt, om man kunde komme ind paa at forbyde Anvendelsen af disse snævre Skorstene, der kun kunne renses ved at udbrændes. — Hvad endelig § 11 angaar, var det jo ogsaa forrige Gang Gjenstand for meget ulige Meninger her i Salen, om dette Forbud mod Benyttelsen af Stenolie eller lignende Bædsker i Stalde, Løer, Lader eller paa Føderløfter skulde opretholdes eller ikke. Der var som sagt den Gang meget delte Meninger derom, men jeg tror ogsaa, at Erfaringen stadig viser, at Benyttelsen af Petroleumslamper paa disse Steder er farlig, navnlig i det Tilfælde, som den ærede Taler ogsaa pegede paa, hvor man kommer til at tænde Lampen, eller den vælter eller slikt, saaledes at Petroleumet løber ud. Naturligvis kan denne Fare ogsaa opstaa ved Lysestumper eller deslige, men den er meget større derved, at en antændelig Bædste flyder ud og spreder sig, og i mange Tilfælde vider Jolt heller ikke, hvad der er den rette Fremgangsmaade med Hensyn til Slutning af Ild, foranlediget af Petroleum, i det korte Dieblis, der vil blive til at handle i ved saadanne Veiligheder. Naar det tillige maa erkjendes, at det ikke er væsentlig dyrere at benytte et Stearinlys eller andre saadanne Ting, synes det mig, at det er et Forbud, som vistnok vil kunne gjøre sin store Nytte, og ikke vil kunne paaføre Befolkningen nogen Gene, som det er værd at tale om. Hvad Forbudet mod Tobaksrygning angaar, kunde det ganske sikkert være hensigtsmæssigt og maasse ogsaa gjøre nogen Nytte, men det vilde for det Første vel komme meget i Strid med Befolkningens Vaner paa mange

Steder, og for det Andet vil det jo være temmelig vanskeligt at overholde. Utsaa at straffe Jolt for at have røget Tobak paa sllige Steder, naar det ikke har foranlediget nogen Ulykke i det givne Tilfælde, vil vistnok være vanskeligt at overholde i en saadan Udstrækning, at det har nogen videre Betydning. Men for Resten er jeg naturligvis ganske enig i, at det er en meget fornuftig Foranstaltning for Husfaderen at træffe, at der ikke maa ryges Tobak paa saadanne Steder, og vistnok ogsaa meget rigtigt, at han gjør, hvad han kan for at forhindre det. Men jeg tror som sagt, at hans eget Tilsyn i saa Henseende dog alligevel vil blive det effektiveste Middel.

Hvad § 15 angaar, kan jeg naturligvis nok erkjende, at Sognefogderne i Reglen ikke ere bygningstyndige eller kunne blive det i særlig Grad, men de Fordringer, der kunne stilles til dem i saa Henseende, kunne vel ogsaa kun nærmest blive at gaa frem efter bestemte Instruxer, som meddeles dem trykte eller skrevne, og hvorved deres Opmærksomhed henledes paa bestemte Enkeltheder, som de skulle efterse. Jeg skal gjerne indrømme, at Tilsynet ikke vil blive saa godt, som det kunde være, i Sognefogdernes Hænder, og naar Lovforslaget har valgt dette, er det nærmest, fordi jeg ikke har kunnet tænke mig, at det var muligt at faae noget Andet. Jeg tror, at Bestemmelsen, der indeholdes i Slutningen af Paragrafen, nok vil kunne faae ikke saa lidt praktisk Anvendelse. Det er jo ikke med alle indenlandske Forsikringselskaber, man kunde faae saadanne Overenskomster indgaaede, men med nogle af dem, som have stor Udstrækning, som brede sig over store Dele af Landet, i alt Fald over visse Egne, vil det dog vistnok være muligt, saa at Slutningsbestemmelsen i Paragrafen vil kunne være ret nyttig til at skaffe et bedre Tilsyn tilveie, end man ellers kan faae ved Benyttelsen af Kræfter, som ikke ere særlig interesserede i at passe paa. — Hvad Spørgsmaalet om Bestemmelsernes Strafftræden angaar, skal jeg henholde mig til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for 6te Kred (Ahesfeldt), at denne Lov jo slutter sig til Brandpolitiloven af 2den Marts 1861, og at der i dens § 17 vil findes de nærmere Regler i dette Forhold. Disse Regler maa naturligvis ses i Forbindelse med Lovforslaget, som her ligger for, for at man kan udfinde, hvad der er den rigtige Regel, og der vil det ses, at i de fleste Tilfælde, som ere paapegede, vil Loven ikke faae tilbagevirkende Kraft. Men jeg forudsætter, at alle disse enkelte Punkter ville nødvendiggjøre denne Lovs Behandling i et Udvalg, hvad jo